

עדכון לקוחות: דיווח על אירועים הקשורים להסדרי תיחום פעילות והסתמכות על ייעוץ משפטי בעניין חובות דיווח

פסק הדין של בית המשפט המחוזי בעתירה שהגיש בעל השליטה לשעבר בחברת רבד, כנגד החלטת ועדת האכיפה המנהלית של רשות ניירות ערך בעניין איחור בדיווח על הפרת הסדר תיחום פעילות, מחדד את חשיבות הדיווח על אירועים הקשורים להסדרי תיחום פעילות ומנחה לעניין האופן שבו יש לקבל ייעוץ משפטי בענייני דיווח.

יגאל אהובי, בעל השליטה ויו"ר הדירקטוריון ברבד בתקופה הרלוונטית להליך, התקשר בעסקת נדל"ן עם צד ג', בניגוד להסדר תיחום פעילות בינו לבין החברה. שלושה שבועות לאחר ההתקשרות בעסקה הוא פנה לעורכי הדין שלו, שליוו את החברה באופן שוטף בענייני תאגידים וניירות ערך וסיפר להם על העסקה, וכי נזכר כי היא בניגוד להסדר תיחום הפעילות, וביקש לדעת האם יש להעבירה לחברה. עורכי הדין הנחו אותו כי בהתאם להסדר תיחום הפעילות יש להציע את העסקה לחברה. כשבועיים לאחר מכן עדכן גם את מנכ"ל החברה על העסקה ועל הייעוץ המשפטי שקיבל לעניין הצעתה לחברה. כחודש מאוחר יותר פרסמה החברה דיווח מידי על ההתקשרות בעסקה. בסופו של דבר העסקה הוצעה לחברה, אושרה על ידי ועדת הביקורת והדירקטוריון ונדחתה על ידי האסיפה הכללית.

ועדת האכיפה המנהלית של רשות ניירות ערך קבעה כי בעל השליטה, המנכ"ל והחברה הפרו ברשלנות חמורה את חובת הדיווח על ההתקשרות בעסקה בניגוד להסדר, בכך שדיווחו על העסקה באיחור של חודשיים, והטילה עליהם סנקציות שונות. ביהמ"ש המחוזי דחה את עתירת בעל השליטה על הקביעה כי הפר את חובת הדיווח ברשלנות חמורה (עתירתו של המנכ"ל תלויה ועומדת).

בפסק הדין נקבע כי אהובי הפר את חובת הדיווח ברשלנות חמורה, שהיא "התנהלות רשלנית ביותר, המגעת כדי סטייה של ממש מרמת הזהירות הסבירה", גם אם ייתכן שפעל בתום לב, משום שאהובי, שהיה מחולל האירוע, נמנע מלשתף גורמים בחברה על העסקה במשך תקופה ארוכה. נקבע כי מאדם הנושא בתפקיד הבכיר של יו"ר דירקטוריון של חברה ציבורית מצופה כי לא יפר את הסדר תיחום הפעילות החל עליו וכי ידאג לדווח לחברה ללא דיחוי על כל מקרה של הפרה של הסדר תיחום פעילות.

אחת הטענות של בעל השליטה הייתה כי החל מהמועד שבו התייעץ עם עורכי דינו בקשר לתחולת הסדר תיחום הפעילות על ההסכם, הוא צריך ליהנות מהגנת הסתמכות על עצת עורך דין, וזאת משום שמדובר בעורכי דין מומחים בתחום שייצעו לחברה באופן שוטף בעניין חובות הדיווח שלה, שלא ייעצו לו לדווח על האירוע. על בסיס בחינת אמות המידה המקובלות בפסיקה ועל רקע חשיבות האיסור על נושא משרה לנצל הזדמנויות עסקיות של החברה, חשיבותו של הסדר תיחום הפעילות וחשיבות הדיווחים בעניינים אלה לבעלי המניות, ביהמ"ש דחה את טענת ההסתמכות על עצת עורכי הדין וקבע כי לצורך קבלת טענת הסתמכות בשאלת חובת דיווח יש לשאול את עורכי הדין באופן קונקרטי על נושא הדיווח, משום שהסוגיה של הדיווח לציבור היא סוגיה העומדת בליבת החובות המוטלות על אורגנים ובעלי שליטה בחברה ציבורית כחלק מתפקידם ומעמדם.

בחינת הצורך בדיווח, מועד הדיווח ותוכנו היא משימה מורכבת ולכן לרוב יש לעשות אותה בליווי ובייעוץ של עורכי דין מומחים בתחום. **פסק הדין מלמד באופן ברור יותר על הכללים שיש לעמוד בהם בעת קבלת ייעוץ משפטי בענייני חובות דיווח, על מנת ליהנות בדיעבד מהגנת הסתמכות על עצת עורך דין:**

1. פנייה לייעוץ משפטי בענייני דיווח צריכה להיעשות מראש ולא בדיעבד – לפני ההתקשרות בעסקה נושא הדיווח.
2. פנייה לייעוץ משפטי בעניין חובות דיווח צריכה להתייחס באופן קונקרטי לשאלת הצורך בדיווח.
3. יש לקבל את הייעוץ המשפטי בכתב ולא בע"פ. לעניין זה חשיבות מהותית וראייתית.
4. במקרים מתאימים יש לבחון עם עורכי הדין את הצורך בקבלת עמדת רשות ניירות ערך לגבי חובת הדיווח.

לרשותכם בכל שאלה,

עו"ד ורד פיליכובסקי-סיסיק
שותפה וראש תחום שוק ההון וניירות ערך
VeredPi@ayr.co.il